

บทที่ 4

ผลการวิจัย และอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนและการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป" มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนและการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว และนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป ที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน โดยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 180 คน มาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) การทดสอบค่าซี (Z-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) แล้วทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Method) ซึ่งจะได้แสดงผลการวิจัยและอภิปรายผลดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่นำมาศึกษา และการเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่นำมาศึกษา และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่นำมาศึกษา และการเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป

ตอนที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่นำมาศึกษา และการเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

ตอนที่ 5 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่นำมาศึกษา และการเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป ที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติดังต่อไปนี้

ตัวแปร

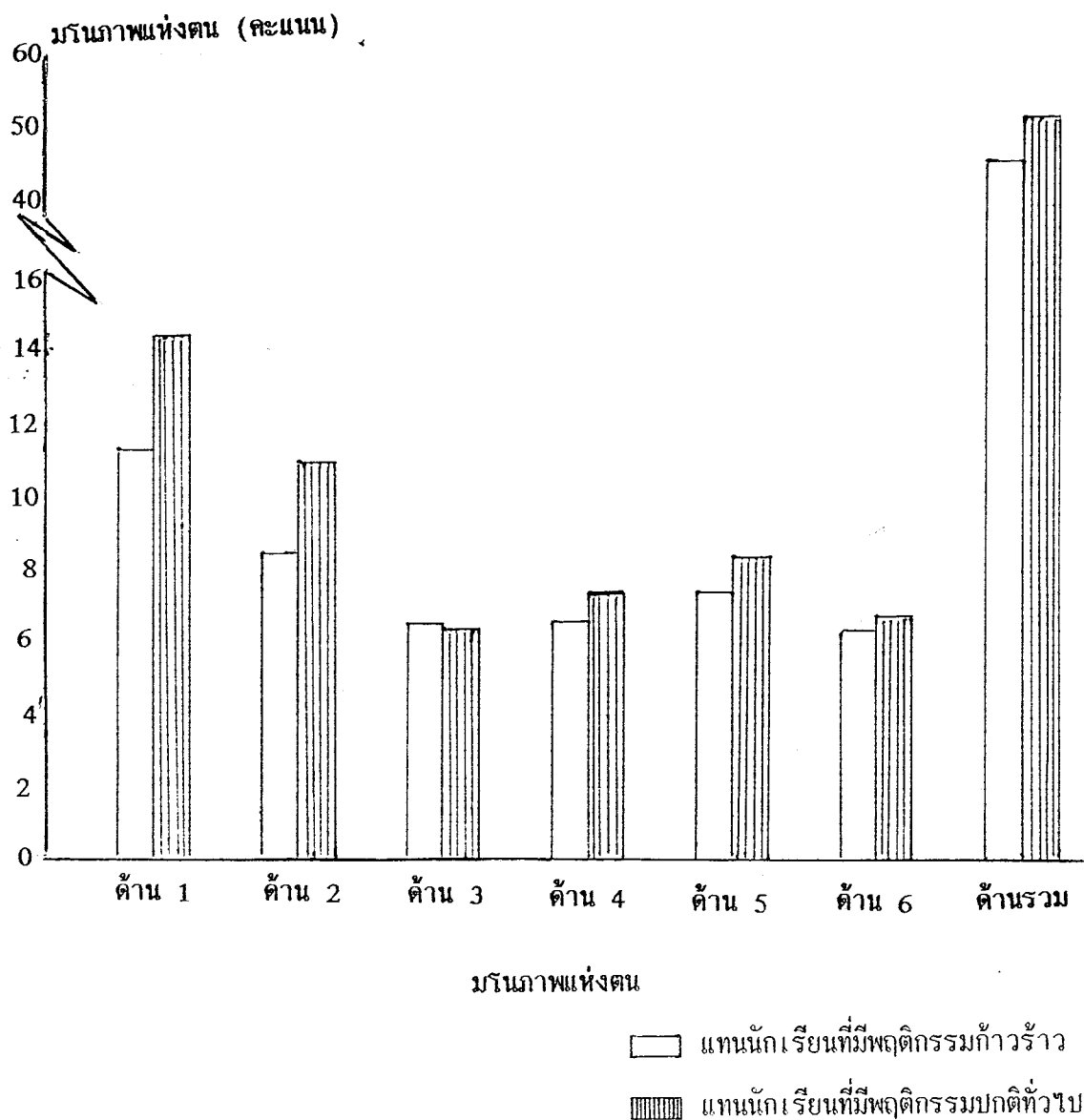
BEH1	หมายถึง	กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว
BEH2	หมายถึง	กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป
SELF1	หมายถึง	มโนภาพแห่งตนด้านพฤติกรรม
SELF2	หมายถึง	มโนภาพแห่งตนด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน
SELF3	หมายถึง	มโนภาพแห่งตนด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ
SELF4	หมายถึง	มโนภาพแห่งตนด้านลักษณะความวิตกกังวล
SELF5	หมายถึง	มโนภาพแห่งตนด้านความเป็นคนน่านิยม
SELF6	หมายถึง	มโนภาพแห่งตนด้านความสุขและความพอใจ
SELF7	หมายถึง	มโนภาพแห่งตนด้านรวม
TRA1	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
TRA2	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
TRA3	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

ค่าสถิติ

n	หมายถึง	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ย
χ^2	หมายถึง	ค่าไค-สแควร์ ใช้ทดสอบความเป็นอิสระของความสัมพันธ์
Z	หมายถึง	ค่าซี ใช้ทดสอบนัยสำคัญของสัดส่วน
F	หมายถึง	ค่าเอฟ ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยกรณีกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่ม
*p	หมายถึง	ความน่าจะเป็น

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่นำมาศึกษา และการเปรียบเทียบมรรณภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป

จากการศึกษาเบื้องต้น สามารถแสดงมรรณภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป ดังปรากฏผลในภาพที่ 6

ภาพที่ 6 แสดงคะแนนเฉลี่ยและการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของมรรณภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป

จากภาพที่ 6 จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปมีคะแนนคุณภาพแห่งตนมากกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวใน 6 ด้าน คือ (1) ด้านพฤติกรรม (2) ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน (3) ด้านลักษณะความวิตกกังวล (4) ด้านความเป็นคนน่านิยม (5) ด้านความสุขและความพอใจและด้านรวม ส่วนด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะนั้นนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจะมีคะแนนคุณภาพแห่งตนมากกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปเพียงเล็กน้อย

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 "นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป มีคุณภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน" ผู้วิจัยได้นำคะแนนคุณภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป มาวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อศึกษาความแตกต่างของมรณภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ได้ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของมรณภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป

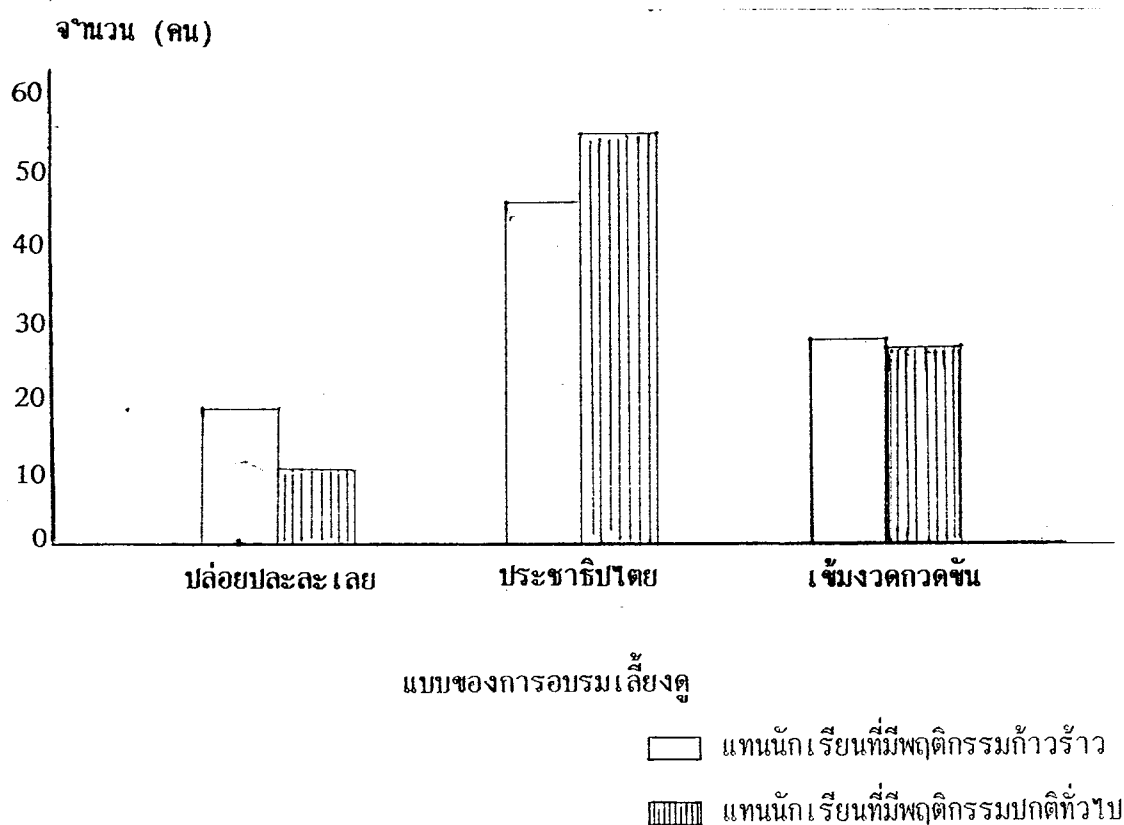
กลุ่มนักเรียน มรณภาพแห่งตน		ก้าวร้าว		ปกติทั่วไป		t-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านพฤติกรรม	(18)	11.35	3.41	14.38	2.66	6.64*
ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพ ในโรงเรียน	(18)	8.46	3.80	10.97	3.87	4.39*
ด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ	(12)	6.54	2.25	6.43	2.60	0.31
ด้านลักษณะความวิตกกังวล	(12)	6.60	2.31	7.34	2.24	2.19*
ด้านความเป็นคนน่านิยม	(12)	7.43	2.05	8.41	1.94	3.28*
ด้านความสุขและความพอใจ	(9)	6.46	1.65	6.88	1.63	1.72
รวมทุกด้าน	(80)	47.46	10.95	54.94	10.83	4.61*

*p < .05

จากตารางที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่า มโนภาพ-
 แห่งตนด้านพฤติกรรม ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านลักษณะความวิตก
 กังวลด้านความเป็นคนน่านิยมและด้านรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ในตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ส่วนมโนภาพแห่งตนด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ และด้านความสุขและ
 ความพอใจไม่ปรากฏความแตกต่างทางสถิติในกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่นำมาศึกษา และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม
 ก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู

จากการศึกษาเบื้องต้น สามารถแสดงการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนที่มีพฤติกรรม
 ก้าวร้าวและนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป ดังปรากฏผลในภาพที่ 7

ภาพที่ 7 แสดงจำนวนนักเรียนและ เปรียบ เทียบจำนวนนักเรียนที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดู
 แบบต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป

จากตารางที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่า Z (Z-test) ปรากฏว่า การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป ไม่มีความแตกต่างกันและยังแสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป รับรู้การอบรมเลี้ยงดูในลักษณะเหมือนกัน คือ รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากกว่าแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลยตามลำดับ

ตอนที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่นำมาศึกษา และการเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 "นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีมโนภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน" ผู้วิจัยได้นำคะแนนมโนภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขัน มาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อศึกษาความแตกต่างของมโนภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนทั้งสามกลุ่ม ได้ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนคุณภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

นักเรียนที่มีพฤติกรรม ก้าวร้าวที่รับรู้การ อบรมเลี้ยงดู	แบบปล่อย ปละละเลย (n=18)		แบบ ประชาธิปไตย (n=45)		แบบเข้มงวด กวดขัน (n=27)		F-Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านพฤติกรรม (18)	9.66	5.20	12.06	2.80	11.29	2.46	3.34*
ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพ ในโรงเรียน (18)	8.22	3.91	8.60	3.82	8.40	3.81	0.06
ด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ (12)	6.72	2.56	6.60	2.03	6.33	2.44	0.18
ด้านลักษณะความวิตกกังวล (12)	5.66	2.11	7.00	2.52	6.55	1.92	2.20
ด้านความเป็นคนน่านิยม (12)	7.22	2.31	7.86	1.94	6.85	1.93	2.24
ด้านความสุขและความพอใจ (9)	5.55	1.82	6.80	1.68	6.51	1.28	3.88*
รวมทุกด้าน (80)	42.44	14.54	49.88	9.44	46.77	9.63	3.19*

*p < .05

จากตารางที่ 7 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขันมีคะแนนการรับรู้มีภาพแห่งตนด้านพฤติกรรม ด้านความสุข และความพอใจและด้านรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe' Method) ของด้านพฤติกรรม ด้านความสุขและความพอใจ และด้านรวม ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีมีภาพแห่งตนแตกต่างกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

ตอนที่ 5 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่นำมาศึกษา และการเปรียบเทียบมีภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 "นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีมีภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน" ผู้วิจัยได้นำคะแนนมีภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขัน มาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อศึกษาความแตกต่างของมีภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนทั้งสามกลุ่ม ได้ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนคุณภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป-ที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดู	แบบปล่อยปละละเลย (n=10)		แบบประชาธิปไตย (n=54)		แบบเข้มงวดกวดขัน (n=26)		F-Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านพฤติกรรม (18)	11.80	2.25	15.24	1.92	13.61	3.27	10.39*
ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพ							
ในโรงเรียน (18)	8.20	4.13	12.01	2.91	9.88	4.76	6.20*
ด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ (12)	4.80	2.48	6.87	2.37	6.15	2.88	3.01
ด้านลักษณะความวิตกกังวล (12)	5.60	2.91	7.81	1.97	7.03	2.21	4.80*
ด้านความเป็นคนน่านิยม (12)	6.70	2.00	9.07	1.55	7.69	2.07	10.65*
ด้านความสุขและความพอใจ (9)	6.00	2.30	7.25	1.53	6.46	1.36	3.98
รวมทุกด้าน (80)	44.30	10.87	58.31	7.96	52.03	12.73	10.08*

*p < .05

จากตารางที่ 8 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวดกวดขัน มีคะแนนการรับรู้รณภาพแห่งตนด้านพฤติกรรม ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านลักษณะความวิตกกังวล ด้านความเป็นคนน่านิยม และด้านรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe' Method) ของด้านพฤติกรรมด้านความเป็นคนน่านิยมและด้านรวมปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีรณภาพแห่งตนแตกต่างกับแบบเข้มงวดกวดขัน และนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีรณภาพแห่งตนแตกต่างกับแบบปล่อยปละละเลย ส่วนด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน และด้านลักษณะความวิตกกังวล ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีรณภาพแห่งตนแตกต่างกับแบบปล่อยปละละเลย

4.2 อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบรณภาพแห่งตนและการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป" สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

4.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 "นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป มีรณภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน" ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป มีรณภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านพฤติกรรม ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านลักษณะความวิตกกังวล ด้านความเป็นคนน่านิยมและด้านรวม เป็นไปตามสมมติฐาน โดยปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป มีรณภาพแห่งตนใน 5 ด้านที่กล่าวมาในลักษณะที่ดีกว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของดีทชี (Dietche, 1959) ที่ศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นชายอายุระหว่าง 15-16 ปี ปรากฏว่า กลุ่มที่ไม่มีปัญหาด้านความประพฤติดีมีรณภาพแห่งตนชัดเจนกว่ากลุ่มที่มีปัญหาด้านความประพฤติ และผลการวิจัยของวิล (2527) ที่ศึกษากับนักเรียนอายุระหว่าง 16-20 ปี ในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษา ปรากฏว่า นักเรียนปกติทั่วไปมีรณภาพแห่งตนชัดเจนกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของประเทิน (2521) ที่ปรากฏว่าเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายมีความรู้สึกต่อตนเองดีกว่าเยาวชนที่กระทำ

ผิติดกฎหมายและให้ผลการวิจัยใกล้เคียงกับसानิต (2533) ที่ศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏว่า มโนภาพแห่งตนด้านรวมและด้านต่าง ๆ ของนักเรียนปกติทั่วไปชัดเจนกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ยกเว้นด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ามโนภาพแห่งตนมีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน และการที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าในสภาพสังคมของโรงเรียนทั่วไปนั้น นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจะรับรู้และได้รับการปฏิบัติจากครูอาจารย์แตกต่างกัน คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปมักจะได้รับการยอมรับ เอาใจใส่เป็นอย่างดีจากครูอาจารย์ ทำให้มีมโนภาพแห่งตนในด้านพฤติกรรม ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านลักษณะความวิตกกังวล ด้านความเป็นคนน่านิยมและด้านรวม ดีกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งมักจะขาดการดูแล ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ครูอาจารย์ที่ควบคุมนักเรียนกลุ่มนี้ไม่ได้ผลเท่าที่ควรก็มักจะไม่หาวิธีการอย่างอื่นช่วยเหลือ ปลอบปละละ เลยหรืออาจใช้วิธีการบังคับ ลงโทษและมีความลำเอียงในการตัดสินเรื่องต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมศักดิ์ (2533) ที่ปรากฏว่า รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูที่เป็นแบบประชาธิปไตย จะทำให้นักเรียนมีมโนภาพแห่งตนดีกว่านักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับครูในรูปแบบปลอบปละละ เลยและแบบ ข่มขู่กดขี่

ส่วนมโนภาพแห่งตนด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป นั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของसानิต (2533) ที่ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป มีมโนภาพแห่งตนด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะไม่แตกต่างกัน การที่ได้ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสภาพฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองนักเรียนอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ทำให้การได้รับอาหารและการพัฒนาทางด้านร่างกาย รวมทั้งความสนใจในการเอาใจใส่เกี่ยวกับร่างกายและการแต่งกายของนักเรียนทั้งสองกลุ่มใกล้เคียงกัน จึงไม่เกิดการเปรียบเทียบที่ชัดเจน และมโนภาพแห่งตนด้านความสุขและความเอาใจที่ไม่ปรากฏความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว การที่ได้ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสภาพทางสังคมและความเป็นอยู่ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความเป็นชนบท ซึ่งมีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่ายตามอัตภาพ และความคิดเห็นของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนั้น จะให้ความสำคัญกับบุตรที่เรียนในโรงเรียนมาก ทำให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มสามารถที่จะได้รับความพอใจและเกิดความสุขไม่แตกต่างกัน

4.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 "การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน" ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนมีความเป็นอิสระต่อกัน นั่นคือ ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ซึ่งสนับสนุนผลการวิเคราะห์นี้ด้วยการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 "นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป รับรู้การอบรมเลี้ยงดูในแต่ละแบบแตกต่างกัน" ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป มีสัดส่วนการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูในแต่ละแบบไม่แตกต่างกัน โดยมีสัดส่วนการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูในแต่ละแบบใกล้เคียงกันและในลักษณะเดียวกัน คือ นักเรียนทั้งสองกลุ่มรับรู้แบบของการให้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากกว่าแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลยตามลำดับ แสดงว่าการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูไม่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ซึ่งอาจจะเป็นข้อมูลสนับสนุนผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ได้ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น กลุ่มเพื่อน ตัวแบบต่าง ๆ หรือสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องมากกว่าอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู สอดคล้องกับแบนดูราและวอลเตอร์ (Bandura and Walter, 1959) ซึ่งได้กล่าวในทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทางสังคมว่า "เมื่อบุคคลเห็นตัวอย่างความก้าวร้าว และเมื่อกระทำตามพฤติกรรมนั้นบ้าง ปรากฏผลว่าได้รับรางวัลผู้นั้นจะแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซ้ำอีก โดยที่มีการเสริมแรงทางบวกบุคคลก็แสดงพฤติกรรมนั้นต่อไป" สาเหตุอีกประการหนึ่งที่น่าจะเป็นผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวได้คือ การเปลี่ยนแปลงตามพัฒนาการด้านร่างกายในวัยรุ่น เช่น เพศชายที่โตช้า ส่วนมากมักจะมี ความก้าวร้าวสูงเพื่อลดบมด้อยของตนเอง และเพศหญิงที่โตเร็ว มักจะถูกล้อเลียนและอาจจะเข้ากลุ่มเพื่อนไม่ได้ เพราะสังคมไทยนั้นไม่นิยมผู้หญิงที่เป็นสาวเกินวัย ซึ่งอาจเป็นผลทำให้บุคลิกเสียไปได้ (พรรณทิพย์, 2527)

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงจำนวนนักเรียนที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปจะรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากกว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจะรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและแบบเข้มงวดกวดขันมากกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป

4.2.3 สมมติฐานข้อที่ 4 "นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีมโนภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน" ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยแบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวดกวดขัน มีมโนภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านพฤติกรรม ด้านความสุข และความพอใจและด้านรวม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานเพียง 3 ด้าน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏว่า มโนภาพแห่งตนทั้ง 3 ด้านของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับแบบปล่อยปละละเลยเท่านั้นที่มีความแตกต่างกันในลักษณะที่ดีกว่า ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้มีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยของวิมลพักตร์ (2524) ที่ศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏว่าในเด็กด้อยผลสัมฤทธิ์ที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีมโนภาพแห่งตนแตกต่างกับเด็กด้อยผลสัมฤทธิ์ที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวดกวดขันในลักษณะที่ดีกว่า และเด็กด้อยผลสัมฤทธิ์ที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยกับแบบเข้มงวดกวดขัน มีมโนภาพแห่งตนไม่แตกต่างกัน ส่วนมโนภาพแห่งตนอีก 4 ด้านคือด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ ด้านลักษณะความวิตกกังวลและด้านความเป็นคนน่านิยม เมื่อพิจารณาร่วมกับการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของมโนภาพแห่งตนแต่ละด้านในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดูแล้วปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลยตามลำดับเพียงเล็กน้อย จึงอาจกล่าวได้ว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว นั้นการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ มีผลต่อมโนภาพแห่งตนเพียงเล็กน้อย อาจจะเป็นเพราะว่ามโนภาพแห่งตนของกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวนั้นได้รับอิทธิพลจากสังคมภายนอก เช่น โรงเรียน ครูและกลุ่มเพื่อนมากกว่าอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว

4.2.4 สมมติฐานข้อที่ 5 "นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้แบบการให้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีมโนภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน" ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวดกวดขัน มีมโนภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านพฤติกรรม ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านลักษณะความวิตกกังวล ด้านความเป็นคนน่านิยม และด้านรวม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน 5 ด้าน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏว่า มโนภาพแห่งตนด้านพฤติกรรม ด้านความเป็นคนน่านิยมและด้านรวมล้วนมีความ

แตกต่างกันระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับแบบปล่อยปละละเลย และแบบปล่อยปละละเลยกับแบบเข้มงวดกวดขัน ส่วนด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนและด้านลักษณะความวิตกกังวลนั้น ปรากฏว่ามีความแตกต่างเฉพาะระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับแบบปล่อยปละละเลย ส่วนมโนภาพแห่งตนด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ และด้านความสุขและความพอใจที่ไม่พบความแตกต่างกันนั้น เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการพิจารณาค่าเฉลี่ยของมโนภาพแห่งตนแต่ละด้าน ในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดูแล้วปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลยตามลำดับอย่างชัดเจน จึงอาจกล่าวได้ว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปนั้น การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ มีผลต่อมโนภาพแห่งตน ซึ่งสอดคล้องกับเอนกกุล (2521) ที่กล่าวว่า มโนภาพแห่งตนขั้นแรกจะเกิดจากสัมพันธภาพภายในครอบครัว มโนภาพแห่งตนขั้นต่อไปจะเกิดจากการที่บุคคลมีความสัมพันธ์กับกลุ่มคนต่าง ๆ นอกบ้าน มโนภาพแห่งตนขั้นแรกนี้จะมีอิทธิพลต่อการเลือกสถานการณ์ที่จะทำให้เกิดมโนภาพแห่งตนขั้นต่อไป การผสมผสานระหว่างมโนภาพแห่งตนในด้านต่าง ๆ จะเป็นผลสำเร็จเรียบร้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความกลมกลืนระหว่างมโนภาพแห่งตนในขั้นแรกและมโนภาพแห่งตนในขั้นต่อไป นั่นคือ การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อมโนภาพแห่งตน (Hurlock, 1974)

ข้อค้นพบทั้งหมดของการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนและการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป" อาจสรุปได้ดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย น่าจะเป็นวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมที่สุดในการเอื้ออำนวยให้นักเรียนมีมโนภาพแห่งตนในทางที่ดีและชัดเจน เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถ ความคิดเห็นและฝึกทักษะต่าง ๆ ของตนได้อย่างอิสระ ทั้งยังได้รับการเสริมแรงในพฤติกรรมที่เหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้เด็กสามารถพัฒนาและใช้ศักยภาพของตนได้เต็มที่ นอกจากนั้นการแสดงความรัก การให้ความสนิทสนม การให้คำปรึกษาอันควรแก่เด็ก จะทำให้เด็กมีความรู้สึกอบอุ่น มั่นคงปลอดภัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมโนภาพแห่งตนจะมีอิทธิพลอย่างมากในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน และในระหว่างที่นักเรียนย่างเข้าสู่วัยรุ่น โรงเรียนและเพื่อน ๆ จะสนองความต้องการใหม่ ๆ ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองไม่สามารถสนองตอบได้ นั่นคือ ความต้องการตำแหน่งในสังคม เพราะฉะนั้นนักเรียนจะถูกอิทธิพลของเพื่อนครอบงำอย่างรุนแรง พฤติกรรมต่าง ๆ จะเปลี่ยนไปตามที่เพื่อน ๆ

งานวัยเดียวกันได้สนองตอบต่อนักเรียน นักเรียนจะมีความรู้สึกและมองตนเองตามที่เพื่อน ๆ ใน
กลุ่มมองดูและรู้สึกต่อนักเรียน การยอมรับหรือวิพากษ์วิจารณ์เป็นผลทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติต่อ
ตนเอง ซึ่งอาจเป็นทัศนคติที่ดีหรือร้ายก็ได้ ซึ่งควรจะเป็นหน้าที่ของบุคคลทุกฝ่ายที่จะช่วยดูแลและ
ป้องกันเพื่อให้เด็กงานวัยนี้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม